

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ.

Ο Άγιος Στυλιανός, που η Εκκλησία μας γιορτάζει, στις 26 Νοεμβρίου, γεννήθηκε στην Παφλαγονία, της Μικράς Ασίας και έζησε ανάμεσα στο 400-500 μ.Χ. Για τους γονείς του Αγίου, δεν έχουμε τις πληροφορίες, που ίσως θα θέλαμε. Γνωρίζουμε μόνο, ότι ήταν πλούσιοι, αλλά και ευσεβείς. Όπως, επίσης γνωρίζουμε, ότι από τη κοιλιά της μητέρας του, ήταν, ευλογημένος και είχε επιλεγεί, από τον Πανάγαθο Θεό, να γίνει, στύλος άσειστος της Εκκλησίας, όπου θα κατοικούσε μέσα του, το Άγιο Πνεύμα.

Έτσι, από μικρό παιδί, άρχισαν να φαίνονται, οι σπάνιες αρετές του, που τον έκαναν να ξεχωρίζει, από τους συνομήλικές του. Δεν άφησε να του μολύνουν την αγνή παιδική του ψυχή, οι κακές επιθυμίες. Όπως και δεν επέτρεψε να κυριαρχήσουν στην ψυχή του, τα πλούτη και να την οδηγήσουν, στη φθορά. Η αγνή νεανική καρδιά του, υπάκουε πάντα, στη

φωνή της ψυχής του, που τον καλούσε σε αγώνες ηθικούς, όμορφους και ωραίους. Τον καλούσε, στην άσκηση της αρετής και στο δύσκολο δρόμο, της αιώνιας ευτυχίας. Γι' αυτό το σκοπό, προκειμένου, να ωφεληθεί καλύτερα τον εαυτό του, μοιράζει την περιουσία του στους φτωχούς και απαλλαγμένος από τις επιθυμίες του φθαρτού σώματος, σκέπτεται, με ποιό τρόπο θα ζήσει, τιμιότερα και αγιότερα, τη ζωή του. Επιλέγει, κάποιο Μοναστήρι της περιοχής του και ντύνεται, το Μοναχικό Σχήμα.

Μόλις, έγινε Μοναχός, αρχίζει να εφαρμόζει με αυστηρότητα, τους κανόνες, της Μοναχικής ζωής. Βάζει στόχους, που θέλει να τους πετύχει, σαν Μοναχός, όπως, την ακτημοσύνη, την αγνότητα και την υπακοή. Την ακτημοσύνη, την εξασφαλίζει, από τη στιγμή που μοίρασε την περιουσία του στους πτωχούς και κράτησε τα ενδύματα, μόνο, που καθημερινά, φορούσε. Μάλιστα δε, ήταν, γεμάτος από χαρά, που πέταξε από πάνω του τη φθορά και την απώλεια, που του δημιουργούσε το βάρος, της πατρικής κληρονομιάς. Έτσι, κατάφερε να κρατήσει, σε πολύ υψηλό επίπεδο, την αγνότητα και την ηθικότητά του. Φρόντιζε να κρατάει, την ψυχή του καθαρή, γιατί έτσι πίστευε, ότι θα αξιωθεί, να δει το Θεό, στη Βασιλεία των Ουρανών. Έδειξε υπακοή, στο Γέροντα πνευματικό του, όπως και στους άλλους Μοναχούς, που πολύ γρήγορα, έγινε, λαμπρό παράδειγμα, σε όλους. Αγωνίζονταν συνεχώς, προκειμένου, να αφαιρέσει από τον εαυτό του, το δικό του εγωιστικό θέλημα, που δυσκολεύει αφάνταστα, όλους εκείνους, που αγωνίζονται πνευματικά. Μάχονταν συνέχεια, το μεγάλο του εχθρό, τον διάβολο, που κατάφερνε με ολονύχτιες προσευχές, να τον αντιμετωπίζει, με επιτυχία. Γι' αυτό, πολύ γρήγορα, αποδεικνύεται, υπόδειγμα ασκητικής ζωής, που όλοι τον θαύμαζαν και ήθελαν να τον προβάλλουν, σαν πρότυπο, για να τον μιμηθούν.

Όμως, παρόλο, που εφάρμοζε αυστηρή ασκητική ζωή, φαίνεται, ότι δεν τον ευχαριστούσε, όπως ο ίδιος θα ήθελε. Η επιθυμία του, ήταν, να πετύχει, μεγαλύτερο βαθμό τελειότητας. Γι' αυτό, παίρνει την απόφαση, να ζήσει μόνος του, σε ερημική περιοχή. Αφού αποχαιρέτησε τους Μοναχούς του Μοναστηριού και αφού τους ευχήθηκε, να συνεχίσουν να αγωνίζονται, επιλέγει ένα σπήλαιο σε έρημη και ακατοίκητη περιοχή και εγκαθίσταται σ' αυτό. Αρχίζει, αμέσως, αυστηρότερη ασκητική ζωή, με συνεχείς παρακλήσεις και ολονύχτιες, προσευχές. Διάβαζε συνέχεια την Αγία Γραφή και φιλοσοφούσε, τα δημιουργήματα του Θεού. Έβλεπε, τον Δημιουργό Θεό, στην δημιουργία της φύσης και σκέπτονταν, ότι ήταν αδύνατο να δημιουργήθηκε από μόνος του, ο τόσο ωραίος και αρμονικός κόσμος. Κοίταζε τα απειροπληθή άστρα, με την ταχύτητα, που κινούνται στο αχανές διάστημα, τον γίγαντα της ημέρας ήλιο, που δίδει με τη θερμότητά του ζωή στους ανθρώπους και σκέπτονταν, τη Σοφία του Δημιουργού Θεού, που τα πάντα, δημιούργησε τέλεια. Έτσι, συνέχεια δοξολογούσε το Θεό και συνέχεια αναφωνούσε το « Ως εμεγαλύνθη τα έργα σου, Κύριε! Πάντα εν σοφία εποίησας». Έφθασε γρήγορα, σε μεγάλο βαθμό πνευματικής τελείωσης, που όταν τα χόρτα της ερήμου, σταμάτησαν να υπάρχουν, τον φρόντιζε, ο Πανάγαθος Θεός. Του έστειλε, Πνευματικές, Ουράνιες τροφές, με τους Αγγέλους Του και τον κρατούσε, στη ζωή, προκειμένου, να λάμπουν, στα πέρατα της γης και να φανούν, οι σπάνιες αρετές του.

Όμως, όλους εκείνους, που φεγγοβολούν με τις αρετές τους, ο Αγαθός Θεός φροντίζει, να τους φανερώνει, στους άλλους ανθρώπους, προκειμένου, να γίνονται φως, στο δρόμο της ζωής τους. Έτσι και ο Άγιος Στυλιανός, αφού με τους σκληρούς ασκητικούς αγώνες, στολιστηκε με τις σπάνιες αρετές και αφού τις έφθασε, σε δυσθεώρητα ύψη, έπρεπε να τις αποκαλύψει στον κόσμο, για να δοξάζεται ο Θεός και να βοηθήσει, να σωθούν οι άνθρωποι. Η φήμη του, διαδόθηκε γρήγορα στην περιοχή της Παφλαγονίας, αλλά και στις ευρύτερες

Ο Άγιος Στυλιανός.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Πέμπτη, 11 Οκτώβριος 2012 12:26 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 01 Φεβρουάριος 2013 19:14

περιοχές και πλήθος κόσμου, συγκεντρώνονταν καθημερινά, για να δουν από κοντά και να θαυμάσουν, την αγιότητά του. Μόλις αντίκρυζαν, την Αγία του μορφή και μόλις, άκουγαν τα σοφά του λόγια, ένοιωθαν μέσα τους να αποκομίζουν, ψυχικά και σωματικά αγαθά.

Ένοιωθαν, η ζωή τους να αλλάζει και γοητευμένοι από την ασκητική του μορφή, μετανοούσαν και αναγεννιόταν ψυχικά. Ήξερε να γαληνεύει, την κάθε ταραγμένη ανθρώπινη ψυχή και ανάμεσα στους επισκέπτες, ήταν και πολλοί ασκητές, που ζητούσαν τρόπους, να ενισχυθούν, στον σκληρό πνευματικό τους, αγώνα.

Σε όλους τόνιζε, ότι προκειμένου, να σωθεί κανείς και να κερδίσει την Ουράνια Βασιλεία του Θεού, πρέπει η ψυχή του να είναι αγνή και αθώα, όπως αθώα είναι, των μικρών παιδιών. Γι' αυτό συχνά έλεγε, ότι οι ψυχές των μικρών παιδιών, είναι τόσο Αγγελικές, που όταν, για οποιοδήποτε λόγο τα μαλώνουν οι γονείς, γρήγορα επιστρέφουν σ' αυτούς, χωρίς να κρατούν μέσα τους, την παραμικρή κακία. Συνέχεια σκέπτονταν τα παιδιά και ήθελε να βρει τρόπους, να τα βοηθήσει, αλλά και να τα προστατεύει. Αυτή του την επιθυμία, ο Παντογνώστης Θεός, την αντάμειψε, με τη Χάρη Του, να κάνει θαύματα. Ο Θεός, του έδωσε την θαυματουργική Δύναμη, να θεραπεύει, τα άρρωστα παιδιά.

Έτσι, οι πικραμένες μανάδες, που είχαν άρρωστα παιδιά, τα κουβάλαγαν στους ώμους τους, περπατώντας μέρες ατέλειωτες και κάτω από δύσκολες συνθήκες στην έρημο, ψάχνοντας να βρουν, την φωτισμένη από το Θεό, ασκητική σπηλιά, του Αγίου Στυλιανού. Μόλις τον συναντούσαν, έπεφταν στα πόδια του και με δάκρυα στα μάτια ευχαριστούσαν τον Θεό, που τους αξίωσε να συναντήσουν τον Άγιο και θερμά τον παρακαλούσαν, να τους γιατρέψει το παιδί τους. Εκείνος, με δάκρυα στα μάτια, έπαιρνε στην αγκαλιά του το άρρωστο παιδί και παρακαλούσε τον Θεό, να το γιατρέψει. Ο Πανάγαθος Θεός, άκουγε την ολόψυχη προσευχή του Αγίου και έκανε το θαύμα Του. Η κάθε πικραμένη μάνα, μόλις, έβλεπε το παιδί της να είναι θεραπευμένο από την αρρώστια που είχε, ξεσπούσε σε κλάματα χαράς και φιλούσε με σεβασμό και ευγνωμοσύνη τα χέρια και τα πόδια του Αγίου και δοξολογούσε το Θεό. Ο Άγιος με τη σειρά του, κοιτάζε τα αθώα αγγελικά ματάκια του παιδιού, που θεράπευε και ένα γλυκό χαμόγελο, άνθιζε, στο πρόσωπό του. Δεν ήταν μόνο οι πικραμένες μανάδες, που ζητούσαν την βοήθειά του, αλλά και τα πικραμένα ζευγάρια, που ενώ είχαν χάσει, κάθε ελπίδα να τεκνοποιήσουν, ο Άγιος, με την ολόψυχη προσευχή του, κατάφερνε να τους χαρίσει τη χαρά, που χρόνια περίμεναν.

Όμως, τα θαύματα του Αγίου Στυλιανού, γίνονταν γνωστά σε όλα τα μέρη και πολλοί ήταν εκείνοι, που ήθελαν να τον γνωρίσουν από κοντά, για να δεχθούν τις πολύτιμες συμβουλές του και να τον παρακαλέσουν να τους θεραπεύσει, από την όποια ασθένεια, που κατά τύχη είχαν, τα παιδιά τους. Ανάμεσά τους και πολλοί Μοναχοί και Ασκητές, που έκαναν, ότι τους ήταν δυνατόν, να τον συναντήσουν, για να μυριστούν το άρωμα, που έβγαζε, η αγιότητά του. Ζητούσαν από τον Άγιο, την πολύτιμη συμβουλή του, για το πώς μπορούν να αντιμετωπίσουν τους πειρασμούς και με ποιό τρόπο, να επιβάλλουν τη γαλήνη, στα Μοναστήρια τους. Εκείνος, με πρόσωπο που άστραφτε από Ουράνιο κάλλος, τους δίδασκε και τους καθοδηγούσε. Γέμιζε, έτσι, την καρδιά τους, με τις πολύτιμες συμβουλές του, στερεώνοντάς τους την πίστη και τους διέλυε, τις όποιες αμφιβολίες, είχαν.

Κάτω από τέτοιες συνθήκες αξιώθηκε να ζήσει ο Άγιος Στυλιανός, που σ' όλη του τη ζωή φρόντιζε, να δοξάζεται το Όνομα, του Ουράνιου Πατέρα. Έφθασε, όμως, σε βαθειά γεράματα και ήταν, πλήρης από ημέρες, αλλά και γεμάτος, από σπάνιες αρετές. Στέλνει, λοιπόν, ο Πανάγαθος Θεός τους Αγγέλους Του, να παραλάβουν την Αγία του Ψυχή, για να την αναπαύσουν, αλλά και για να την απαλλάξουν, από τους πολύχρονους κόπους και τις στερήσεις, που ο ίδιος ήθελε να εφαρμόζει, με την σκληρή του, ασκητική ζωή. Ήταν η 26η

Ο Άγιος Στυλιανός.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Πέμπτη, 11 Οκτώβριος 2012 12:26 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 01 Φεβρουάριος 2013 19:14

Νοεμβρίου και τη μέρα αυτή, γιορτάζεται και από την Εκκλησία μας.

Ο Άγιος Στυλιανός, είναι ο προστάτης Άγιος των παιδιών, γι' αυτό στην αιογραφία της Εκκλησίας μας, πάντα παριστάνεται να κρατεί στην αγκαλιά του, σπαργανωμένο νήπιο. Λέγεται μάλιστα, ότι από το Όνομά του, βγαίνει το «στυλώνω», που σημαίνει, στηρίζω την υγεία των παιδιών.

Απολυτίκιο του Αγίου:

Στήλη έμψυχος, της εγκρατείας, στύλος άσειστος, της Εκκλησίας, Στυλιανέ ανεδειχθης μακάριε. Ανατεθείς γαρ Θεώ εκ νεότητος, κατοικητήριον ώφθης του Πνεύματος. Πάτερ Όσιε, Χριστόν τον Θεόν ικέτευε, δωρήσασθαι ημίν το μέγα έλεος.

Ακούστε το απολυτίκιο του Αγίου:

{mp3}ag-stylianos{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.
2. Εκδόσεις, Ορθόδοξου Τύπου « Ο ΑΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ» Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
3. Απολυτίκια Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο του Αγίου Στυλιανού, τον αφιερώ νω:

1. Σε όσες και όσους, φέρουν βαπτιστικά το όνομα του Αγίου και ξεχωριστά στον αδελφό μου Στυλιανό, με την ευχή, να προστατεύονται στη ζωή, από τη Χάρη του Αγίου.
2. Σε όλα τα άρρωστα παιδιά και στα παιδιά με ειδικές ανάγκες, να τα προστατεύει και να τα θεραπεύσει, η Χάρη του.
3. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, να προστατεύονται στη ζωή τους, από τη Χάρη του Αγίου.

Σπήλι, Οκτώβριος 2012.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

Ο Άγιος Στυλιανός.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Πέμπτη, 11 Οκτώβριος 2012 12:26 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 01 Φεβρουάριος 2013 19:14

{JComments ON}